

25/10/2020

Слово - отговор на Доростолския митрополит Яков

Ваше Светейшество,

Ваши Високопреосвещения,

Уважаеми г-н Велинов, директор на Дирекция „Вероизповедания“ на Министерски съвет,

Боголюбиви отци,

Възлюбени в Господа братя и сестри,

На милостивия Господен благослов за отговорно призвание и на благосклонния вот за високо доверие, които днес получавам с избирането ми за архипастир на Доростолската катедра, аз с трепетно вълнение и смирено съзнание се откликвам: „Ето, ида, Боже, да изпълня Твоята воля“ (Евр.10:9). На Божията свята воля, изявена чрез гласа на Светия Синод на родната ни Света Църква, аз подчинявам своето лично желание, защото: „кой съм аз, за да можех попречи Богу“ (Деян.11:17).

С трепет се изпълва сърцето ми в този момент, когато бивам избран на тази

висота в църковното служение и поставен за архипастир на Доростолската епархия. Но всякога ще търся опора в непоклатимата скала – Бога. „На Тебе, Господи, се уповавам, да се не посрамя до века” (Пс.70:1).

Чувствам се слаб да изпълня това велико служение, за което съм повикан, но се уповавам на Божията сила, която се в немощ напълно проявява (2 Кор.12:9). Като сърдечно моля Вас, Ваше Светейшество, и Вас, свети Архипастири, да ми бъдете в подкрепа чрез светите Ви молитви и мъдри съвети, чрез братска отзивчивост и единоействие, за да мога и аз с вас да понасям един другиму теготите, за да изпълня закона Христов (Гал.6:2), която подкрепа изпросвам с Павловите думи: „Прочее, моля ви, братя, заради Господа нашего Иисуса Христа и заради любовта на Духа, да ми спомагате в молитвите си за мене към Бога” (Рим.15:30). А аз, най-малкият сред вас, ще се старая да бъда „добър служител на Иисуса Христа, хранен с думите на вярата и доброто учение” (1Тим.4:6), за да бъда „образец на верните в слово, поведение, любов, дух, вяра и чистота” (1 Тим.4:12), да ръководя поверения ми клир и паство на Доростолската епархийска църква с дълготърпение и благост, с нелицемерна любов, със слово на истината, чрез оръжията на правдата в дясна и лява ръка, при чест и безчестие, при укори и похвали (2Кор.6:6-8), като не търся човешка слава (1Сол.2:6), нито се стремя към гнусна печалба (1Петр.5:2).

Днес поемам кръста на митрополитското служение в Доростолската епархия и се надявам на молитвите на верните, които да ме ободряват, за да поддържам винаги горящ светилника на ревността в служението си, за да допринеса „за усъвършенстване на светиите в делото на служението, в съзиждане на тялото Христово” (Еф.4:12-13).

Умиление изпълва душата ми, чувствата, които ме вълнуват в този момент, ще оставят дълбоки и незаличими следи в живота ми. Ясно виждам Божията милост още в ранните години на моето посвещение в монашество, когато Бог ме срещна с мъдър, богоозарен мъж, изпълнен с пламенна ревност по Бога, моя духовен отец и наставник във вяра и иночество Високопреосвещения Пловдивски митрополит Николай, на когото засвидетелствам синовна благодарност и признателност за грижите, за проявеното отеческо внимание и изрядна любов — любов, която „всичко извинява и всичко претърпява” (1 Кор.13:7)— по време на моето служение, като игумен в Баткунския манастир „Свв. апли Петър и Павел“, архиерейски наместник на Пазарджишка духовна околия и негов викарий. Искрено съм Ви благодарен, Високопреосвещени Владико, че въпреки човешките ми слабости, Вие ме покрихте с толкова

милост и облякохте в толкова благодат. Нямам достатъчно думи, за да изразя в достойна мяра всичко, което направихте за мен. Разчитам на Вас, на Вашата подкрепа, на Вашите мъдри съвети, „защото които презират мъдрост и поука, са нещастни...,трудовете им безплодни, и делата им безполезна“ (Пр.Сол.3:11).

Благодаря и на моите родители, които винаги ме подкрепят, на моите преподаватели в семинарията и духовната академия, на духовните ми чада и приятелите ми, които никога не ме изоставиха. Никого никога няма да забравя в молитвите си.

В своето служение аз ще се старая да подражавам и на примера на моите предшественици, приснопаметните митрополити Иларион и Амвросий, които проявиха усърдно старание за благопреуспяването на Доростолската епархия. Бог да ги упокои в Царството Си.

Ваше Светейшество,

Богомъдри Високопреосвещени архипастири,

С умилено сърце и от цялата си душа още веднъж Ви благодаря за топлите чувства, които ми засвидетелствахте и Ви уверявам, че моята архипастирска дейност ще се ръководи и въодушевява изключително от Божествените установления, по силата на които Църквата живее.

Моят дълг и новото ми високо звание ще бъде непрестанна служба на Бога и на народа. Опора в изпълнението на митрополитското ми служение в Доростолска епархия ще търся и във Вашите свети молитви.

Господ да ми бъде свидетел, помощник и закрилник. Нека служението ми бъде „не за да угаждам на човеци, а на Бога, Който изпитва сърцата ни“ (1Сол.2:4). Амин.